

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/665 ze dne 13. května 2020 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Aceite de Jaén (CHZO))** 1
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/666 ze dne 18. května 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013, pokud jde o prodloužení platnosti jmenování oznámených subjektů, dohled nad nimi a jejich monitorování ⁽¹⁾** 2

ROZHODNUTÍ

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/667 ze dne 6. května 2020, kterým se mění rozhodnutí 2012/688/EU, pokud jde o aktualizaci příslušných technických podmínek platných v kmitočtových pásmech 1 920–1 980 MHz a 2 110–2 170 MHz (oznámeno pod číslem C(2020) 2816) ⁽¹⁾** 6
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/668 ze dne 18. května 2020 o harmonizovaných normách pro osobní ochranné prostředky vypracovaných na podporu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425** 13
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/669 ze dne 18. května 2020, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/801/EU, pokud jde o pověření Výkonné agentury pro inovace a sítě prováděním inovačního fondu** 20

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ **Rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství, zřízeného Prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, č. 1./2020 ze dne 28. dubna 2020 o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování rozhodců [2020/670]** 22

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ Rozhodnutí Výboru dohody o hospodářském partnerství, zřízeného prozatímní dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, č. 2/2020 ze dne 28. dubna 2020 o přijetí seznamu rozhodců [2020/671] 35

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/665

ze dne 13. května 2020

**o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Aceite de Jaén (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Aceite de Jaén“ předložená Španělskem byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být název „Aceite de Jaén“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Aceite de Jaén“ se zapisuje do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 1.5. Oleje a tuky (máslo, margarín, olej atd.) podle přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽³⁾.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. května 2020.

Za Komisi,
jménem předsedkyně,
Janusz WOJCIECHOWSKI
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2020, s. 9.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/666**ze dne 18. května 2020,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013, pokud jde o prodloužení platnosti jmenování oznámených subjektů, dohled nad nimi a jejich monitorování****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sblíživání právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 2 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích ⁽²⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 920/2013 ⁽³⁾ stanoví jednotný výklad hlavních prvků kritérií pro jmenování oznámených subjektů stanovených ve směrnících 90/385/EHS a 93/42/EHS.
- (2) Pandemie COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví představují pro členské státy a další subjekty působící v oblasti zdravotnických prostředků bezprecedentní výzvu. Krize v oblasti veřejného zdraví vytvořila mimořádné okolnosti, jež mají významný dopad na různé oblasti spadající do působnosti regulačního rámce Unie pro zdravotnické prostředky, jako je jmenování a práce oznámených subjektů a dostupnost životně důležitých zdravotnických prostředků v Unii.
- (3) V souvislosti s pandemií COVID-19 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/561 ⁽⁴⁾, jehož účelem bylo o jeden rok odložit použitelnost těch ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ⁽⁵⁾, která by se jinak začala používat ode dne 26. května 2020, včetně ustanovení, kterým se zrušují směrnice 90/385/EHS a 93/42/EHS.
- (4) V důsledku toho mohou oznámené subjekty jmenované podle uvedených směrnic certifikovat zdravotnické prostředky po dobu dalšího jednoho roku, a to do 25. května 2021. U značného počtu uvedených oznámených subjektů však platnost jmenování skončí mezi 26. květnem 2020 a 25. květnem 2021. Bez platného jmenování by uvedené oznámené subjekty již nemohly vydávat certifikáty a zajišťovat jejich nepřetržitou platnost, což je nutný požadavek zákonného uvedení zdravotnických prostředků na trh nebo do provozu.
- (5) Aby se zabránilo nedostatku životně důležitých zdravotnických prostředků, je proto nezbytné, aby oznámené subjekty, které jsou v současné době jmenovány podle směrnic 90/385/EHS a 93/42/EHS, mohly nadále fungovat až do doby, než začne být použitelný nový regulační rámec pro zdravotnické prostředky podle nařízení (EU) 2017/745.
- (6) Prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013 stanoví procesní pravidla a povinnosti týkající se prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem, které mají dodržovat jmenující orgány členských států podle směrnic 90/385/EHS a 93/42/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 920/2013 ze dne 24. září 2013 o jmenování oznámených subjektů podle směrnice Rady 90/385/EHS o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích a směrnice Rady 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích a dozoru nad těmito subjekty (Úř. věst. L 253, 25.9.2013, s. 8).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/561 ze dne 23. dubna 2020, kterým se mění nařízení (EU) 2017/745 o zdravotnických prostředcích, pokud jde o použitelnost některých jeho ustanovení (Úř. věst. L 130, 24.4.2020, s. 18).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

- (7) Mimořádné okolnosti, které vznikly v důsledku pandemie COVID-19, mají významný dopad na práci oznámených subjektů, členských států a Komise, pokud jde o postup prodloužení platnosti jmenování. Zejména omezení cestování a opatření v oblasti veřejného zdraví, jako jsou požadavky na omezení fyzického kontaktu, zavedená členskými státy, jakož i zvýšená poptávka po prostředcích pro boj s pandemií COVID-19 a související krizí v oblasti veřejného zdraví příslušným subjektům brání vykonávat postup jmenování v souladu s procesními pravidly a povinnostmi stanovenými v prováděcím nařízení (EU) č. 920/2013. Odklad použitelnosti nařízení (EU) 2017/745 a odklad zrušení směrnic 90/385/EHS a 93/42/EHS vyžaduje, aby byla prodloužena platnost jmenování oznámených subjektů, která by jinak skončila dříve, než začne být použitelný nový regulační rámec pro zdravotnické prostředky podle nařízení (EU) 2017/745. Přijetí uvedených prodloužení platnosti jmenování musí být provedeno za značných časových omezení. Tato omezení nebylo v době přijetí prováděcího nařízení (EU) č. 920/2013 možné rozumně předvídat.
- (8) S ohledem na bezprecedentní výzvy zapříčiněné pandemií COVID-19, složitost úkolů, pokud je o prodloužení platnosti jmenování oznámených subjektů, jakož i na potřebu předcházet případnému nedostatku životně důležitých zdravotnických prostředků v Unii je vhodné změnit prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013, pokud jde o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem. Tato změna by jmenujícími orgány měla umožnit odchýlit se v souvislosti s pandemií COVID-19 a související krizí v oblasti veřejného zdraví od postupů stanovených v článku 3 uvedeného nařízení, a zajistit tak hladké a včasné prodloužení jmenování před uplynutím jeho platnosti.
- (9) Ve snaze zajistit bezpečnost a ochranu zdraví pacientů by tato odchylná opatření měla být omezena na prodloužení platnosti již udělených jmenování oznámeným subjektem, v jejichž případech postup jmenování proběhl již dříve, včetně dokončeného posouzení oznámeného subjektu a souvisejících činností v oblasti dohledu a monitorování. Uvedená prodloužení platnosti by měla být dočasné povahy a měla by být přijata před koncem platnosti příslušného předchozího jmenování. Měla by automaticky pozbýt platnosti nejpozději ke dni zrušení směrnic 90/385/EHS a 93/42/EHS. Při rozhodování o prodloužení platnosti jmenování by jmenující orgán měl provést posouzení oznámeného subjektu, aby ověřil, zda má subjekt nadále odbornou způsobilost a je schopen plnit úkoly, pro které byl jmenován. Součástí tohoto posouzení by mělo být přezkoumání dokumentů a činností týkajících se oznámeného subjektu, které jmenujícímu orgánu umožní ověřit kritéria pro jmenování stanovená ve směrnicích 90/385/EHS a 93/42/EHS a v prováděcím nařízení (EU) č. 920/2013.
- (10) Mimořádné okolnosti, které vznikly v důsledku pandemie COVID-19, mají rovněž dopad na činnosti v oblasti dohledu a monitorování související s oznámenými subjekty. Tyto okolnosti mohou jmenujícímu orgánu členského státu po určitou dobu bránit zejména v provádění posouzení na místě pro účely dohledu nebo dozorových auditů. Aby se zajistila minimální úroveň kontrol a monitorování oznámených subjektů v daném období, měly by jmenující orgány kromě posouzení přiměřeného množství přezkoumání provedených oznámeným subjektem týkajících se klinických hodnocení předložených výrobcem a přiměřeného množství přezkoumání spisů stále provádět veškerá opatření pro zajištění odpovídající úrovně dohledu, která je za daných okolností možná. Jmenující orgány by měly zkoumat změny organizačních a obecných požadavků stanovených v příloze II prováděcího nařízení (EU) č. 920/2013, k nimž došlo od posledního posouzení na místě, a činnosti, které oznámený subjekt v rámci svého jmenování následně vykonával.
- (11) Ve snaze zajistit transparentnost a posílit vzájemnou důvěru by jmenující orgány měly být rovněž povinny jakékoli rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem, které bylo učiněno bez použití postupů stanovených v článku 3 prováděcího nařízení (EU) č. 920/2013, oznámit Komisi a ostatním jmenujícími orgány prostřednictvím informačního systému „oznámené a jmenované organizace podle nového přístupu“ (NANDO). Součástí těchto oznámení by měly být důvody, na jejichž základě jmenující orgán rozhodnutí o prodloužení platnosti přijal. Komise by měla mít možnost požádat jmenující orgán, aby jí poskytl výsledky posouzení, které bylo podkladem pro rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeného subjektu, jakož i v souvislosti s činnostmi v oblasti dohledu a monitorování, včetně činností uvedených v článku 5 uvedeného prováděcího nařízení. Existují-li pochybnosti o odborné způsobilosti oznámeného subjektu, měla by mít Komise možnost daný jednotlivý případ prošetřit.
- (12) V souladu se směrnicemi 90/385/EHS a 93/42/EHS jsou za rozhodnutí o jmenování oznámeným subjektem odpovědné členské státy. Tato odpovědnost se vztahuje i na rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování, včetně takového rozhodnutí, které členský stát může učinit v souladu s tímto pozměňujícím prováděcím nařízením.

- (13) Prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro zdravotnické prostředky zřízeného podle čl. 6 odst. 2 směrnice 90/385/EHS.
- (15) Vzhledem k naléhavé potřebě okamžitě řešit krizi v oblasti veřejného zdraví související s pandemií COVID-19 by toto prováděcí nařízení jakožto naléhavá záležitost mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 920/2013 se mění takto:

- 1) v článku 4 se doplňuje nový odstavec 6, který zní:

„6. Odchylně od odstavce 2 může jmenující orgán členského státu po dobu od 19. května 2020 do 25. května 2021 za mimořádných okolností zapříčiněných pandemií COVID-19 a v důsledku přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/561 (*), kterým se odkládá použitelnost některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/7451 (**), rozhodnout o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem bez použití postupů stanovených v článku 3.

Za účelem rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem v souladu s prvním pododstavcem provede jmenující orgán posouzení, aby ověřil, zda má oznámený subjekt nadále odbornou způsobilost a zda je schopen plnit úkoly, pro které byl jmenován.

Rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem v souladu s tímto odstavcem se přijme před koncem platnosti předchozího jmenování a automaticky pozbyde platnosti nejpozději dne 26. května 2021.

Jmenující orgán své rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem v souladu s tímto odstavcem s uvedením jeho podstatných důvodů oznámí Komisi prostřednictvím informačního systému „oznámené a jmenované organizace podle nového přístupu“.

Komise může jmenující orgán požádat, aby jí poskytl výsledky posouzení, které bylo podkladem pro rozhodnutí o prodloužení platnosti jmenování oznámeným subjektem v souladu s tímto odstavcem, jakož i výsledek souvisejících činností v oblasti dohledu a monitorování, včetně činností uvedených v článku 5.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/561 ze dne 23. dubna 2020, kterým se mění nařízení (EU) 2017/745 o zdravotnických prostředcích, pokud jde o použitelnost některých jeho ustanovení (Úř. věst. L 130, 24.4.2020, s. 18).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).“;

- 2) v čl. 5 odst. 1 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce, za mimořádných okolností souvisejících s pandemií COVID-19, která jmenujícímu orgánu členského státu dočasně brání provádět posouzení na místě pro účely dohledu nebo dozorové auditu, provádí jmenující orgán kromě posouzení přiměřeného množství přezkoumání technických dokumentů výrobce provedených oznámeným subjektem, včetně klinických hodnocení, veškerá opatření pro zajištění odpovídající úrovně dohledu, která je za daných okolností možná. Uvedený jmenující orgán zkoumá změny organizačních a obecných požadavků stanovených v příloze II, k nimž došlo od posledního posouzení na místě, a činnosti, které oznámený subjekt následně vykonal.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. května 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/667

ze dne 6. května 2020,

kterým se mění rozhodnutí 2012/688/EU, pokud jde o aktualizaci příslušných technických podmínek platných v kmitočtových pásmech 1 920–1 980 MHz a 2 110–2 170 MHz

(oznámeno pod číslem C(2020) 2816)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Komise 2012/688/EU ⁽²⁾ byly harmonizovány technické podmínky využívání kmitočtových pásem 1 920–1 980 MHz a 2 110–2 170 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací v Unii, především se zaměřením na bezdrátové širokopásmové služby pro koncové uživatele.
- (2) Ustanovení čl. 6 odst. 3 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ⁽³⁾ vyžaduje, aby členské státy napomáhaly poskytovatelům služeb elektronických komunikací při pravidelné modernizaci jejich sítí na úroveň nejnovějších a neúčinnějších technologií s cílem vytvořit své vlastní spektrální dividendy v souladu se zásadami technologické neutrality a neutrality služeb.
- (3) Sdělení Komise „Připojení pro konkurenceschopný jednotný digitální trh – na cestě k evropské gigabitové společnosti“ ⁽⁴⁾ stanoví pro Unii v oblasti připojení nové cíle, jichž by mělo být dosaženo rozsáhlým zavedením a používáním sítí s velmi vysokou kapacitou. Ve sdělení Komise „Akční plán 5G pro Evropu“ ⁽⁵⁾ proto byla vymezena opatření, která by měla být přijata na úrovni EU, včetně určení a harmonizace spektra pro 5G na základě stanoviska Skupiny pro politiku rádiového spektra (RSPG), aby se zajistilo souvislé pokrytí sítí 5G ve všech městských oblastech a na hlavních pozemních dopravních trasách do roku 2025.
- (4) Skupina pro politiku rádiového spektra ve svých dvou stanoviscích k „strategickému plánu pro 5G v Evropě“ (ze dne 16. listopadu 2016 ⁽⁶⁾ a 30. ledna 2019 ⁽⁷⁾) uvedla, že je třeba zajistit, aby technické a regulační podmínky pro všechna pásma, která jsou již harmonizována pro mobilní síť, byly vhodné pro využití pro 5G. Jedním z takových pásem je párové zemské kmitočtové pásmo 2 GHz.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/688/EU ze dne 5. listopadu 2012 o harmonizaci kmitočtových pásem 1 920–1 980 MHz a 2 110–2 170 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací v Unii (Úř. věst. L 307, 7.11.2012, s. 84).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

⁽⁴⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Připojení pro konkurenceschopný jednotný digitální trh – na cestě k evropské gigabitové společnosti“, COM(2016) 587 final.

⁽⁵⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Akční plán 5G pro Evropu“, COM(2016) 588 final.

⁽⁶⁾ Dokument RSPG16-032 final ze dne 9. listopadu 2016 „Strategic Roadmap Towards 5G for Europe: Opinion on spectrum related aspects for next-generation wireless systems (5G)“ (Strategický plán pro 5G v Evropě: stanovisko k bezdrátovým systémům nové generace (5G) z hlediska spektra) (1. stanovisko RSPG k 5G).

⁽⁷⁾ Dokument RSPG19-007 final ze dne 30. ledna 2019 „Strategic Spectrum Roadmap Towards 5G for Europe: Opinion on 5G implementation challenges“ (Strategický plán pro spektrum pro 5G v Evropě: stanovisko k implementačním výzvám 5G) (3. stanovisko RSPG k 5G).

- (5) Dne 12. července 2018 Komise podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí č. 676/2002/ES pověřila Evropskou konferenci poštovních a telekomunikačních správ (CEPT), aby přezkoumala harmonizované technické podmínky pro některá kmitočtová pásma harmonizovaná na úrovni EU, včetně párového zemského kmitočtového pásma 2 GHz, a aby vypracovala nejméně omezující harmonizované technické podmínky vhodné pro zemské bezdrátové systémy nové generace (5G).
- (6) Dne 5. července 2019 vydala CEPT zprávu (zpráva CEPT č. 72). Navrhla technické podmínky harmonizované na úrovni EU pro párové zemské kmitočtové pásmo 2 GHz z hlediska kmitočtového uspořádání a spektrální masky hran bloku, které jsou vhodné k využívání daného pásma pro zemské bezdrátové systémy nové generace (5G). Zpráva CEPT č. 72 dochází k závěru, že lze odstranit ochranné pásmo 300 kHz u dolní a horní hranice kmitočtového uspořádání.
- (7) Je třeba uvést, že doména nepodstatného vyzařování pro základnové stanice v kmitočtovém pásmu 2 110–2 170 MHz začíná na kmitočtu vzdáleném 10 MHz od hrany pásma.
- (8) Zpráva CEPT č. 72 se vztahuje na aktivní anténní systémy i na neaktivní anténní systémy, které se používají v systémech k poskytování bezdrátových širokopásmových služeb elektronických komunikací. Zabývá se koexistencí těchto systémů v rámci pásma a se službami v přilehlých pásmech (jako jsou kosmické služby pod 2 110 MHz a nad 2 200 MHz). Jakékoli nové využití párového zemského kmitočtového pásma 2 GHz by mělo nadále zajišťovat ochranu stávajících služeb v přilehlých kmitočtových pásmech.
- (9) Závěry zprávy CEPT č. 72 by se měly použít v celé Unii a měly by být členskými státy provedeny bez odkladu. Tím by se měla podpořit dostupnost a využívání párového zemského kmitočtového pásma 2 GHz pro zavádění 5G při současném respektování zásad technologické neutrality a neutrality vůči službám.
- (10) Pojmem „určení a zpřístupnění párového zemského kmitočtového pásma 2 GHz“ se v souvislosti s tímto rozhodnutím rozumí tyto kroky: i) přizpůsobení vnitrostátního právního rámce o přidělování kmitočtů tak, aby zahrnoval zamýšlené využití tohoto pásma podle harmonizovaných technických podmínek stanovených v tomto rozhodnutí, ii) iniciování všech nezbytných opatření, aby se v potřebné míře zajistila koexistence se stávajícím využitím v tomto pásmu, iii) iniciování vhodných opatření, v příslušných případech podpořené zahájením procesu konzultací se zúčastněnými stranami, aby se umožnilo využívání tohoto pásma v souladu s platným právním rámcem na úrovni Unie, včetně harmonizovaných technických podmínek stanovených tímto rozhodnutím.
- (11) Členské státy by měly mít v odůvodněných případech dostatek času na přizpůsobení stávajících licencí obecným parametrům dle nových technických podmínek.
- (12) K zajištění toho, aby členské státy provedly parametry stanovené tímto rozhodnutím tak, aby předešly škodlivému rušení, zlepšily účinnost využívání rádiového spektra a zabránily fragmentaci při využívání spektra, mohou být nezbytné přeshraniční dohody mezi členskými státy a s třetími zeměmi.
- (13) Rozhodnutí 2012/688/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (14) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rádiové spektrum zřízeného rozhodnutím č. 676/2002/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2012/688/EU se mění takto:

1) v článku 2 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Členské státy určí a zpřístupní na nevýhradním základě párové zemské pásmo 2 GHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací v souladu s parametry stanovenými v příloze tohoto rozhodnutí.

2. Do 1. ledna 2026 nemusí členské státy uplatňovat obecné parametry stanovené v části B přílohy, pokud jde o práva na využívání spektra v párovém zemském kmitočtovém pásmu 2 GHz pro zemské sítě elektronických komunikací, která již existují ke dni, kdy toto rozhodnutí nabývá účinku, pokud výkon těchto práv nebrání využívání uvedeného pásma v souladu s přílohou, s výhradou tržní poptávky.“;

2) v článku 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Do 30. dubna 2021 podají členské státy Komisi zprávu o provádění tohoto rozhodnutí.“;

3) příloha se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 6. května 2020.

Za Komisi
Thierry BRETON
člen Komise

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

PARAMETRY UVEDENÉ V ČL. 2 ODS. 1

A. DEFINICE

Aktivními anténními systémy (AAS) se rozumí základnová stanice a anténní systém, u něhož se amplituda a/nebo fáze mezi anténními prvky průběžně upravují tak, aby se vyzářovací diagram přizpůsobil krátkodobým změnám rádiového prostředí. Nezahrnuje tedy dlouhodobé formování svazku, jako například pevný elektrický náklon. V základnových stanicích AAS je anténní systém součástí systému základnové stanice nebo výrobku.

Neaktivními anténními systémy (non-AAS) se rozumí základnová stanice a anténní systém, který poskytuje jeden nebo více anténních konektorů, které jsou připojeny k jednomu nebo více samostatně zkonstruovaným pasivním anténním prvkům k vyzářování rádiových vln. Amplituda a fáze signálů přiváděných k anténním prvkům se průběžně neupravují v reakci na krátkodobé změny rádiového prostředí.

Ekvivalentním izotropickým vyzářeným výkonem (EIRP) se rozumí součin výkonu dodaného anténě a zisku antény v daném směru vzhledem k izotropické anténě (absolutní nebo izotropický zisk).

Celkovým vyzářeným výkonem (TRP) se rozumí hodnota vyjadřující výkon vyzářovaný kompozitní anténou. Rovná se celkovému výkonu přiváděnému do anténního systému po odečtení ztrát v anténním systému. TRP se rozumí integrál výkonu vyzářovaného v různých směrech přes celou kulovou vyzářovací plochu, jak je uvedeno ve vzorci:

$$TRP \stackrel{\text{def}}{=} \frac{1}{4\pi} \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} P(\theta, \varphi) \sin(\theta) d\theta d\varphi$$

kde $P(\vartheta, \varphi)$ je výkon vyzářený anténním systémem ve směru (ϑ, φ) daný vzorcem:

$$P(\vartheta, \varphi) = P_{Tx} g(\vartheta, \varphi)$$

kde P_{Tx} označuje výkon (ve wattch) přiváděný do anténního systému a $g(\vartheta, \varphi)$ označuje směrový zisk anténního systému ve směru (ϑ, φ) .

B. OBECNÉ PARAMETRY

V párovém zemském pásmu 2 GHz jsou kmitočty uspořádány takto:

- 1) Duplexní režim provozu je duplex s kmitočtovým dělením (FDD). Duplexní odstupy jsou 190 MHz, přičemž vysílání terminálů (FDD uplink) je umístěno v dolní části pásma začínající kmitočtem 1 920 MHz a končící kmitočtem 1 980 MHz (dále jen „dolní pásmo“) a vysílání základnových stanic (FDD downlink) je umístěno v horní části pásma začínající kmitočtem 2 110 MHz a končící kmitočtem 2 170 MHz (dále jen „horní pásmo“).
- 2) Velikost přiděleného bloku je násobkem 5 MHz ⁽¹⁾. Nejnižší kmitočet přiděleného bloku v dolním pásmu 1 920–1 980 MHz se musí shodovat s dolní hranou tohoto pásma o kmitočtu 1 920 MHz, nebo být od ní vzdálen o násobky 5 MHz. Nejnižší kmitočet přiděleného bloku v horním pásmu 2 110–2 170 MHz se musí shodovat s dolní hranou tohoto pásma o kmitočtu 2 110 MHz, nebo být od ní vzdálen o násobky 5 MHz. Přidělený blok může mít rovněž velikost v rozsahu 4,8–5 MHz, pokud nepřesáhne hranice bloku o velikosti 5 MHz, jak je definováno výše.
- 3) Dolní pásmo 1 920–1 980 MHz nebo jeho části lze též použít pro provoz pouze ve směru uplink ⁽²⁾ bez párového spektra v horním pásmu 2 110–2 170 MHz.
- 4) Horní pásmo 2 110–2 170 MHz nebo jeho části lze též použít pro provoz pouze ve směru downlink ⁽³⁾ bez párového spektra v dolním pásmu 1 920–1 980 MHz.
- 5) Vysílání základnových stanic musí být v souladu s technickými podmínkami uvedenými v části C a vysílání terminálů musí být v souladu s technickými podmínkami uvedenými v části D.

⁽¹⁾ Vzhledem k tomu, že kanálová rozteč pro UMTS činí 200 kHz, může být střední kmitočet přiděleného bloku využívaného pro UMTS posunutý o 100 kHz vůči středu bloku v rámci kmitočtového uspořádání.

⁽²⁾ Například pro doplňkový uplink (SUL – Supplemental UpLink).

⁽³⁾ Například pro doplňkový downlink (SDL – Supplemental DownLink).

C. TECHNICKÉ PODMÍNKY PRO ZÁKLADNOVÉ STANICE – SPEKTRÁLNÍ MASKA HRAN BLOKU

Následující technické parametry pro základnové stanice, nazývané spektrální maska hran bloku (BEM, *Block Edge Mask*), jsou základní součástí podmínek nezbytných k zajištění koexistence sousedících sítí v případech, kdy nejsou uzavřeny dvoustranné nebo vícestranné dohody mezi provozovateli takových sousedících sítí. Lze použít i méně přísné technické parametry, pokud se na nich všichni dotčení provozovatelé těchto sítí dohodnou a pokud tyto provozovatelé nadále dodržují platné technické podmínky pro ochranu jiných služeb, aplikací nebo sítí a povinnosti vyplývající z přeshraniční koordinace.

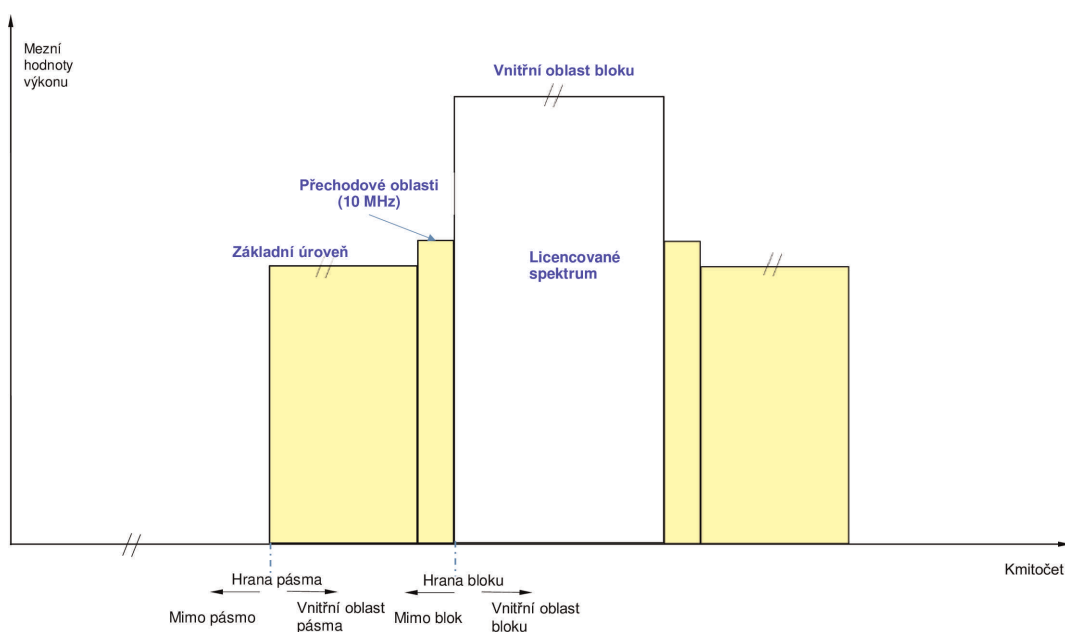
BEM se skládá z několika prvků uvedených v tabulce 1. Mezní hodnota výkonu ve vnitřní oblasti bloku platí pro blok přidělený provozovateli. Základní mezní hodnota výkonu, která má chránit spektrum ostatních provozovatelů, a mezní hodnota výkonu v přechodové oblasti, která umožňuje náběh filtru z mezní hodnoty výkonu ve vnitřní oblasti bloku na základní mezní hodnotu výkonu, představují prvky mimo blok.

Mezní hodnoty výkonu jsou stanoveny samostatně pro non-AAS a AAS. U non-AAS se mezní hodnoty výkonu vztahují na střední EIRP. U AAS se mezní hodnoty výkonu vztahují na střední TRP ⁽⁴⁾. Střední EIRP nebo střední TRP se měří průměrováním přes časový interval a přes šířku pásma pro měření. V časové doméně se střední EIRP nebo střední TRP stanoví jako průměr přes aktivní úseky signálů typu burst a odpovídá jednotnému nastavení regulace výkonu. V kmitočtové doméně se střední EIRP nebo střední TRP určuje přes šířku pásma pro měření, jak uvádí tabulky 2, 3 a 4 níže ⁽⁵⁾. Není-li stanoveno jinak, mezní hodnoty výkonu podle BEM obecně odpovídají souhrnnému výkonu vyzařovanému příslušným zařízením včetně všech vysílacích antén, kromě základních a přechodových požadavků pro základnové stanice non-AAS, které jsou stanoveny pro jednotlivé antény.

Spektrální maska hran bloku (BEM)

Obrázek

Příklad prvků BEM základnových stanic a mezních hodnot výkonu

⁽⁴⁾ TRP je hodnota vyjadřující výkon skutečně vyzařovaný anténou. EIRP a TRP jsou ekvivalentní pro izotropní antény.

⁽⁵⁾ Skutečná šířka pásma měřicího zařízení používaného pro účely zkoušek shody může být menší než šířka pásma pro měření stanovená v uvedených tabulkách.

Tabulka 1

Definice prvků BEM

Prvek BEM	Definice
Vnitřní oblast bloku	Označuje blok, pro který se BEM vytváří.
Základní úroveň	Spektrum v kmitočtovém pásmu pro FDD downlink využívaném pro bezdrátové širokopásmové služby elektronických komunikací s výjimkou bloku přiděleného provozovateli a příslušných přechodových oblastí.
Přechodová oblast	Spektrum v pásmu pro FDD downlink v rozsahu 0 až 10 MHz pod blokem přiděleným provozovateli a 0 až 10 MHz nad ním. Přechodové oblasti se nepoužijí v případě kmitočtů nižších než 2 110 MHz nebo vyšších než 2 170 MHz.

Tabulka 2

Mezní hodnoty výkonu ve vnitřní oblasti bloku pro základnové stanice non-AAS a AAS

Prvek BEM	Kmitočtový rozsah	Maximální EIRP u non-AAS	Maximální TRP u AAS
Vnitřní oblast bloku	Blok přidělený provozovateli	Nepovinný. Pokud členský stát stanoví horní mez, lze použít hodnotu 65 dBm/(5 MHz) na anténu.	Nepovinný. Pokud členský stát stanoví horní mez, lze použít hodnotu 57 dBm/(5 MHz) na buňku ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ V multisektorové základnové stanici se mezní hodnota vyzářeného výkonu u AAS vztahuje na každý jednotlivý sektor.

Vysvětlivka k tabulce 2:

Příslušná mezní hodnota TRP ve vnitřní oblasti bloku je stanovena podle pokynů uvedených v oddílech F.2 a F.3 přílohy F normy ETSI TS 138 104 V15.6.0 a vychází ze zisku antény 17 dBi a celkem osmi anténních prvků formujících svazek (faktor zvýšení o 9 dB):

$$65 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}) - 17 \text{ dBi} + 9 \text{ dB} = 57 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}).$$

Tabulka 3

Základní mezní hodnoty výkonu mimo blok pro základnové stanice non-AAS a AAS

Prvek BEM	Kmitočtový rozsah v pásmu pro FDD downlink	Maximální střední EIRP u non-AAS na anténu ⁽¹⁾	Maximální střední TRP u AAS na buňku ⁽²⁾	Šířka pásma pro měření
Základní úroveň	Kmitočty s odstupem více než 10 MHz od dolní nebo horní hrany bloku	9 dBm	1 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Úroveň BEM u non-AAS je vymezena pro jednotlivé antény a uplatňuje se na konfiguraci základnové stanice s maximálně čtyřmi anténami na sektor.

⁽²⁾ V multisektorové základnové stanici se mezní hodnota vyzářeného výkonu u AAS vztahuje na každý jednotlivý sektor.

Tabulka 4

Mezní hodnoty výkonu v přechodových oblastech mimo blok pro základnové stanice non-AAS a AAS

Prvek BEM	Kmitočtový rozsah v pásmu pro FDD downlink	Maximální střední EIRP u non-AAS na anténu ⁽¹⁾	Maximální střední TRP u AAS na buňku ⁽²⁾	Šířka pásma pro měření
Přechodová oblast	-10 až -5 MHz od dolní hrany bloku	11 dBm	3 dBm	5 MHz
	-5 až 0 MHz od dolní hrany bloku	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	0 až +5 MHz od horní hrany bloku	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	+5 až +10 MHz od horní hrany bloku	11 dBm	3 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Úroveň BEM u non-AAS je vymezena pro jednotlivé antény a uplatňuje se na konfiguraci základnové stanice s maximálně čtyřmi anténami na sektor.

⁽²⁾ V multisektorové základnové stanici se mezní hodnota vyzářeného výkonu u AAS vztahuje na každý jednotlivý sektor.

Vysvětlivka k tabulce 3 a 4:

V souladu se standardizací přiváděného výkonu (TRP) nežádoucího vyzářování u základnových stanic AAS v oddílech F.2 a F.3 přílohy F normy ETSI TS 138 104 (V15.6.0) jsou mezní hodnoty TRP mimo blok stanoveny tak, aby odpovídaly celkem osmi anténním prvkům formujícím svazek, což vede k rozdílu 8 dB mezi AAS a non-AAS jako v případě vyzářování ve vnitřní oblasti bloku.

D. TECHNICKÉ PODMÍNKY PRO TERMINÁLY

Tabulka 5

Mezní hodnota výkonu ve vnitřní oblasti bloku pro BEM u terminálů

Maximální střední výkon ve vnitřní oblasti bloku ⁽¹⁾	24 dBm
---	--------

⁽¹⁾ Tato mezní hodnota výkonu je stanovena jako EIRP u terminálů konstrukčně řešených jako pevné nebo k zabudování a jako TRP u terminálů konstrukčně řešených jako mobilní nebo nomádické. EIRP a TRP jsou ekvivalentní pro izotropní antény. U této hodnoty lze uznat odchylku vymezenou v harmonizovaných normách, aby se zohlednil provoz v extrémních prostředích a výrobní tolerance.

Vysvětlivka k tabulce 5:

Členské státy mohou tuto mezní hodnotu zmírnit pro konkrétní nasazení, např. pevné terminály ve venkovských oblastech, pokud tím není ohrožena ochrana jiných služeb, sítí a aplikací a jsou splněny přeshraniční povinnosti.“

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/668**ze dne 18. května 2020****o harmonizovaných normách pro osobní ochranné prostředky vypracovaných na podporu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425⁽²⁾ se předpokládá, že osobní ochranné prostředky, které jsou ve shodě s harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, jsou ve shodě se základními požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost stanovenými v příloze II uvedeného nařízení, na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.
- (2) Evropská komise dopisem M/031 s názvem „MANDÁT PRO VYPRACOVÁNÍ NOREM CEN/CENELEC TÝKAJÍCÍ SE NOREM PRO OSOBNÍ OCHRANNÉ PROSTŘEDKY“ požádala Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC), aby vypracovaly návrh harmonizovaných norem na podporu směrnice Rady 89/686/EHS⁽³⁾.
- (3) Směrnice 89/686/EHS byla od 21. dubna 2018 nahrazena nařízením (EU) 2016/425, které přineslo pouze omezený počet změn v základních požadavcích na ochranu zdraví a bezpečnost stanovených v příloze II směrnice 89/686/EHS. Harmonizované normy vypracované na základě žádosti M/031 byly vytvořeny výhradně na podporu základních požadavků na ochranu zdraví a na bezpečnost, které po nahrazení směrnice 89/686/EHS nařízením (EU) 2016/425 zůstaly v podstatě nezměněné.
- (4) Na základě žádosti M/031 vypracovaly výbory CEN a CENELEC na podporu nařízení (EU) 2016/425 tyto harmonizované normy: EN 893:2019, týkající se horolezeckého vybavení, EN 943-2:2019, týkající se ochranných oděvů proti nebezpečným pevným, kapalným a plyným chemikáliím, EN 1073-1:2016+A1:2018, týkající se ochranných oděvů proti pevným částicím ve vzduchu včetně radioaktivní kontaminace, a EN 14458:2018, týkající se osobních prostředků na ochranu očí.
- (5) Na základě žádosti M/031 výbory CEN a CENELEC revidovaly harmonizované normy EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015 a EN 12277:2015, na něž jsou zveřejněny odkazy v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*⁽⁴⁾. Výsledkem bylo přijetí harmonizovaných norem EN 343:2019 pro ochranné oděvy proti dešti, EN 358:2018 pro pásy a spojovací prostředky pro pracovní polohování nebo zadržení, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019 a EN ISO 11393-6:2019 pro ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil, EN 13832-2:2018 a EN 13832-3:2018 pro obuv chránící před chemikáliemi, EN 14594:2018 pro ochranné prostředky dýchacích orgánů, EN 388:2016+A1:2018 pro ochranné rukavice proti mechanickým rizikům, EN 943-1:2015+A1:2019 pro ochranné oděvy proti nebezpečným pevným, kapalným a plyným chemikáliím včetně kapalných a pevných aerosolů a EN 12277:2015+A1:2018 pro horolezeckou výzbroj.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 51).

⁽³⁾ Směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků (Úř. věst. L 399, 30.12.1989, s. 18).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 113, 27.3.2018, s. 41.

- (6) Na základě žádosti M/031 výbory CEN a CENELEC změnily harmonizovanou normu EN ISO 10819:2013, na niž je zveřejněn odkaz v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* ⁽⁷⁾. Výsledkem bylo přijetí změny uvedené harmonizované normy, EN ISO 10819:2013/A1:2019.
- (7) Komise společně s výbory CEN a CENELEC posoudila, zda jsou uvedené normy v souladu s žádostí M/031.
- (8) Harmonizované normy EN 893:2019, EN 943-2:2019, EN 1073-1:2016+A1:2018, EN 14458:2018, EN 343:2019, EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 ve znění harmonizované normy EN ISO 10819:2013/A1:2019 a EN 12277:2015+A1:2018 splňují požadavky, které mají pokrýt a které jsou stanoveny v nařízení (EU) 2016/425. Je proto vhodné zveřejnit odkazy na tyto normy v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Výbory CEN a CENELEC rovněž vypracovaly opravu EN 50321-1:2018/AC: 2018-08, opravující harmonizovanou normu EN 50321-1:2018, na niž je zveřejněn odkaz v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* ⁽⁸⁾. Vzhledem k tomu, že tato oprava zavádí technické opravy, a aby bylo zajištěno správné a důsledné uplatňování harmonizované normy EN 50321-1:2018, na niž byl odkaz zveřejněn dříve, je vhodné odkaz na tuto harmonizovanou normu zveřejnit spolu s odkazem na opravu v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (10) Je proto nezbytné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* zrušit odkazy na harmonizované normy EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 a EN 50321-1:2018, a to vzhledem k tomu, že uvedené normy byly revidovány, změněny nebo opraveny. Aby měli výrobci více času připravit se na uplatňování harmonizovaných norem EN 343:2019 EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 ve znění EN ISO 10819:2013/A1:2019, EN 50321-1:2018 ve znění opravy EN 50321-1:2018/AC:2018-08 a EN 12277:2015+A1:2018, je zrušení odkazů na harmonizované normy EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 a EN 50321-1:2018 nezbytné odložit.
- (11) Soulad s harmonizovanou normou zakládá předpoklad shody s odpovídajícími základními požadavky stanovenými v harmonizačních právních předpisech Unie ode dne zveřejnění odkazu na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto rozhodnutí by proto mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odkazy na harmonizované normy pro osobní ochranné prostředky vypracované na podporu nařízení (EU) 2016/425 uvedené v příloze I tohoto rozhodnutí se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 2

Odkazy na harmonizované normy pro osobní ochranné prostředky vypracované na podporu nařízení (EU) 2016/425 uvedené v příloze II tohoto rozhodnutí se v *Úředním věstníku Evropské unie* zrušují od dat stanovených v uvedené příloze.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 113, 27.3.2018, s. 41.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 113, 27.3.2018, s. 41.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 18. května 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
Předsedkyně

PŘÍLOHA I

Č.	Odkaz na normu
1.	EN 343:2019 Ochranné oděvy – ochrana proti dešti
2.	EN 358:2018 Osobní ochranné prostředky pro pracovní polohování a prevenci pádů z výšky – Pásky a spojovací prostředky pro pracovní polohování nebo zadržení
3.	EN 388:2016+A1:2018 Ochranné rukavice proti mechanickým rizikům
4.	EN 510:2019 Požadavky na ochranné oděvy používané při riziku zachycení pohyblivými částmi
5.	EN 893:2019 Horolezecká výzbroj – Stoupačí železa – Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení
6.	EN 943-1:2015+A1:2019 Ochranné oděvy proti nebezpečným pevným, kapalným a plyným chemikáliím včetně kapalných a pevných aerosolů – Část 1: Požadavky na účinnost protichemických ochranných oděvů typ 1 (plynotěsných)
7.	EN 943-2:2019 Ochranné oděvy proti nebezpečným pevným, kapalným a plyným chemikáliím včetně kapalných a pevných aerosolů – Část 2: Požadavky na účinnost protichemických ochranných oděvů typ 1 (plynotěsných) pro záchranné jednotky (ET)
8.	EN 1073-1:2016+A1:2018 Ochranné oděvy proti pevným částicím ve vzduchu včetně radioaktivní kontaminace – Část 1: Požadavky a zkušební metody pro oděvy s přívodem tlakového vzduchu chránící tělo a dýchací cesty
9.	EN ISO 10819:2013 Vibrace a rázy – Vibrace ruky-paže – Měření a hodnocení činitele přenosu vibrací rukavicemi na dlaň ruky (ISO 10819:2013) EN ISO 10819:2013/A1:2019
10.	EN ISO 11393-2:2019 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 2: Požadavky na provedení a zkušební metody pro ochranu nohou (ISO 11393-2:2018)
11.	EN ISO 11393-4:2019 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 4: Požadavky na provedení a zkušební metody pro ochranné rukavice (ISO 11393-4:2018)
12.	EN ISO 11393-5:2019 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 5: Zkušební metody a požadavky na provedení ochranných kamaší (ISO 11393-5:2018)
13.	EN ISO 11393-6:2019 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 6: Zkušební metody a požadavky na provedení chráničů horní části těla (ISO 11393-6:2018)
14.	EN 12277:2015+A1:2018 Horolezecká výzbroj – Navazovací úvazky – Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení

Č.	Odkaz na normu
15.	EN 13832-2:2018 Ochranná obuv proti chemikáliím – Část 2: Požadavky pro omezený kontakt s chemikáliemi
16.	EN 13832-3:2018 Ochranná obuv proti chemikáliím – Část 3: Požadavky pro dlouhodobý kontakt s chemikáliemi
17.	EN 14458:2018 Osobní prostředky na ochranu očí – Zorníky s vysokou účinností určené pouze pro použití s ochrannými přilbami
18.	EN 14594:2018 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje na tlakový vzduch se stálým průtokem – Požadavky, zkoušení a značení
19.	EN 50321-1:2018 Práce pod napětím – Obuv pro elektrickou ochranu – Izolační obuv a návleky EN 50321-1:2018/AC:2018-08

PŘÍLOHA II

Č.	Odkaz na normu	Datum zrušení
1.	EN ISO 10819:2013 Vibrace a rázy – Vibrace ruky-paže – Měření a hodnocení činitele přenosu vibrací rukavicemi na dlaň ruky (ISO 10819:2013)	19. listopadu 2021
2.	EN 343:2003+A1:2007 Ochranné oděvy – ochrana proti dešti EN 343:2003+A1:2007/AC:2009	19. listopadu 2021
3.	EN 358:1999 Osobní ochranné prostředky pro pracovní polohování a prevenci pádů z výšky – Pásky a spojovací prostředky pro pracovní polohování nebo zadržení	19. listopadu 2021
4.	EN 381-5:1995 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 5: Požadavky pro ochranu nohou	19. listopadu 2021
5.	EN 381-7:1999 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 7: Požadavky na ochranné rukavice proti pořezání řetězovou pilou	19. listopadu 2021
6.	EN 381-9:1997 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 9: Požadavky pro ochranné kamaše proti pořezání řetězovou pilou	19. listopadu 2021
7.	EN 381-11:2002 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 11: Požadavky na chrániče horní části těla	19. listopadu 2021
8.	EN 388:2016 Ochranné rukavice proti mechanickým rizikům	19. listopadu 2021
9.	EN 943-1:2015 Ochranné oděvy proti nebezpečným pevným, kapalným a plynným chemikáliím včetně kapalných a pevných aerosolů – Část 1: Požadavky na účinnost protichemických ochranných oděvů typ 1 (plynotěsných)	19. listopadu 2021
10.	EN 12277:2015 Horolezecká výzbroj – Navazovací úvazky – Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení	19. listopadu 2021
11.	EN 13832-2:2006 Ochranná obuv proti chemikáliím – Část 2: Požadavky na obuv odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách	19. listopadu 2021
12.	EN 13832-3:2006 Ochranná obuv proti chemikáliím – Část 3: Požadavky na obuv vysoce odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách	19. listopadu 2021

13.	EN 14594:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje na tlakový vzduch se stálým průtokem – Požadavky, zkoušení a značení EN 14594:2005/AC:2005	19. listopadu 2021
14.	EN 50321-1:2018 Práce pod napětím – Obuv pro elektrickou ochranu – Izolační obuv a návleky	19. listopadu 2021

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/669**ze dne 18. května 2020,****kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2013/801/EU, pokud jde o pověření Výkonné agentury pro inovace a sítě prováděním inovačního fondu**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽²⁾ zřizuje inovační fond, který má podporovat inovace v nízkouhlíkových technologiích a procesech a pomáhat stimulovat koncipování/tvorbu a fungování projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachycování a geologické ukládání CO₂, jakož i inovativní technologie v oblasti obnovitelných zdrojů energie a skladování energie.
- (2) V souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/856 ⁽³⁾ má být inovační fond prováděn v rámci přímého řízení nebo nepřímého řízení. Článek 17 uvedeného nařízení stanoví, že se Komise může rozhodnout jmenovat prováděcí subjekt, který bude plnit určité prováděcí úkoly, a že v případě přímého řízení musí být tyto úkoly přeneseny na výkonnou agenturu.
- (3) Na základě prováděcího rozhodnutí Komise 2013/801/EU ⁽⁴⁾ byla zřízena Výkonná agentura pro inovace a sítě (dále jen „agentura“) a tato agentura byla pověřena správou některých částí programů Unie, včetně Nástroje pro propojení Evropy a programu Horizont 2020 v oblasti energetiky.
- (4) Analýza nákladů a přínosů provedená v souladu s článkem 3 nařízení (ES) č. 58/2003 ukázala, že přenesení správy částí inovačního fondu na agenturu by přispělo k účinnějšímu dosahování cílů inovačního fondu. Pověření agentury prováděním částí inovačního fondu by v období let 2020 až 2030 vedlo k úsporám nákladů ve výši přibližně 30,5 milionu EUR ve srovnání s náklady na interní správu, zvýšilo by účinnost a flexibilitu při správě inovačního fondu, zajistilo by významné synergie mezi inovačním fondem a dalšími programy Unie, které agentura spravuje, a přiblížilo by financování Uní k příjemcům a zvýšilo jeho viditelnost.
- (5) Je proto vhodné pověřit agenturu správou a prováděním částí inovačního fondu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/856 ze dne 26. února 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o fungování inovačního fondu (Úř. věst. L 140, 28.5.2019, s. 6).

⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/801/EU ze dne 23. prosince 2013 o zřízení Výkonné agentury pro inovace a sítě a o zrušení rozhodnutí 2007/60/ES ve znění rozhodnutí 2008/593/ES (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 65).

- (6) Prováděcí rozhodnutí 2013/801/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro výkonné agentury,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změna prováděcího rozhodnutí 2013/801/EU

Ustanovení čl. 3 odst. 1 prováděcího rozhodnutí 2013/801/EU se nahrazuje tímto:

„1. Agentura se pověřuje prováděním částí těchto programů Unie:

- a) Nástroj pro propojení Evropy;
- b) část III „Společenské výzvy“ zvláštního programu k provedení Horizontu 2020;
- c) inovační fond zřízený podle čl. 10a odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 18. května 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
Předsedkyně

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ VÝBORU DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ, ZŘÍZENÉHO PROZATÍMNÍ DOHODOU O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A JEHO ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ A SMLUVNÍ STRANOU STŘEDNÍ AFRIKA NA STRANĚ DRUHÉ, č. 1./2020

ze dne 28. dubna 2020

o přijetí jednacího řádu pro zprostředkování, jednacího řádu pro rozhodčí řízení a kodexu chování rozhodců [2020/670]

VÝBOR DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ,

s ohledem na prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), podepsanou v Bruselu dne 22. ledna 2009 a prozatímně prováděnou ode dne 4. srpna 2014, a zejména na čl. 80 odst. 1 a článek 88 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle dohody a tohoto rozhodnutí je smluvní strana střední Afrika tvořena Kamerunskou republikou.
- (2) V čl. 80 odst. 1 dohody se stanoví, že postupy řešení sporů stanovené v kapitole 3 (Postupy řešení sporů) hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody se řídí jednacím řádem a kodexem chování rozhodců, které přijme Výbor dohody o hospodářském partnerství.
- (3) Článek 88 dohody stanoví, že Výbor dohody o hospodářském partnerství může rozhodnout o změně hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) a jejích příloh,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Jednací řád pro zprostředkování je stanoven v příloze IV dohody ve znění uvedeném v příloze I tohoto rozhodnutí.
2. Jednací řád pro rozhodčí řízení je stanoven v příloze V dohody ve znění uvedeném v příloze II tohoto rozhodnutí.
3. Kodex chování rozhodců je stanoven v příloze VI dohody ve znění uvedeném v příloze III tohoto rozhodnutí.
4. Jednacími řády a kodexem chování uvedenými v odstavcích 1 až 3 tohoto článku nejsou dotčena žádná zvláštní pravidla stanovená v dohodě ani pravidla, o kterých případně rozhodne Výbor dohody o hospodářském partnerství.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem podpisu.

V Bruselu dne 28. dubna 2020.

Za Kamerunskou republiku
Alamine OUSMANE MEY
ministr pro hospodářství, plánování a územní rozvoj

Za Evropskou unii
Phil HOGAN
komisař EU pro obchod

PŘÍLOHA I

JEDNACÍ ŘÁD PRO ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Ustanovení tohoto jednacího řádu doplňují a upřesňují prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), zejména článek 69 uvedené dohody, týkající se zprostředkování.
2. Tento jednací řád má smluvním stranám umožnit řešit spory, které mezi nimi mohou vzniknout, nalezením vzájemně uspokojivého řešení díky ucelenému a rychlému zprostředkovacímu řízení.
3. Ve smyslu tohoto jednacího řádu se „zprostředkováním“ rozumí jakýkoli postup, bez ohledu na jeho označení, v němž smluvní strany požádají prostředníka, aby jim pomohl dosáhnout smírného řešení jejich sporu.

Článek 2

Zahájení řízení

1. Kterákoli smluvní strana může kdykoli písemně požádat, aby smluvní strany zahájily zprostředkovací řízení. Žádost musí být dostatečně podrobná, aby z ní vyplýval obsah stížnosti žádající smluvní strany. Musí rovněž:
 - a) uvádět konkrétní sporné opatření;
 - b) obsahovat prohlášení o údajných nepříznivých účincích, které podle žádající smluvní strany toto opatření má nebo bude mít na obchod mezi smluvními stranami;
 - c) objasňovat spojitost, která podle žádající smluvní strany existuje mezi uvedenými účinky a příslušným opatřením.
2. Zprostředkovací řízení lze zahájit pouze na základě vzájemné dohody mezi smluvními stranami. V případě, kdy jedna smluvní strana požádá podle odstavce 1 o zprostředkování, zváží druhá smluvní strana tuto žádost a odpoví na ni písemně do pěti dnů od jejího doručení. V opačném případě je žádost považována za zamítnutou.

Článek 3

Výběr prostředníka

1. Smluvní strany vyberou prostředníka po vzájemné dohodě hned na počátku zprostředkovacího řízení, a to nejpozději do patnácti dnů od doručení odpovědi na žádost o zprostředkování.
2. Prostředník není občanem žádné ze smluvních stran, nedohodnou-li se smluvní strany jinak.
3. Prostředník potvrdí v písemném prohlášení svou nezávislost a nestrannost, jakož i to, že je k dispozici pro zajištění zprostředkovacího řízení.
4. Prostředník plní požadavky kodexu chování rozhodců s nezbytnými úpravami.

Článek 4

Průběh zprostředkovacího řízení

1. Prostředník smluvním stranám nestranným a transparentním způsobem pomáhá objasnit dotčené opatření a jeho možné účinky na obchod mezi smluvními stranami a dospět k vzájemně uspokojivému řešení.

2. Prostředník může rozhodnout o nejvhodnějším způsobu objasnění dotčeného opatření a jeho možných účinků na obchod mezi smluvními stranami. Může zejména organizovat setkání smluvních stran, konzultovat je společně nebo jednotlivě, konzultovat příslušné odborníky a zúčastněné strany či požádat o jejich pomoc a poskytovat jakoukoli další pomoc, o kterou smluvní strany požádají. Předtím, než požádá o pomoc či konzultaci příslušné odborníky a zúčastněné strany, se však prostředník poradí se smluvními stranami. Pokud si prostředník přeje setkat se s některou ze smluvních stran a/nebo jejím poradcem nebo s ní/ním komunikovat odděleně, uvědomí o tom druhou smluvní stranu předem nebo co nejdříve po svém setkání nebo jednostranné komunikaci s první smluvní stranou.

3. Prostředník může poskytnout rady a navrhnout řešení, které předloží smluvním stranám, které je mohou přijmout nebo odmítnout nebo se mohou dohodnout na jiném řešení. Prostředník však nesmí v žádném případě poskytovat rady nebo se vyjadřovat ohledně souladu předmětného opatření s dohodou.

4. Řízení probíhá na území smluvní strany, již byla adresována žádost, nebo po vzájemné dohodě smluvních stran na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.

5. Smluvní strany se pokusí o dosažení vzájemně přijatelného řešení do 60 dnů od jmenování prostředníka. Než bude dosaženo konečné dohody, mohou smluvní strany zvážit případná prozatímní řešení, zejména týká-li se opatření zboží podléhajícího rychlé zkáze.

6. Takové řešení lze přijmout rozhodnutím Výboru dohody o hospodářském partnerství. Vzájemně dohodnutá řešení se zpřístupní veřejnosti, pokud smluvní strany nerozhodnou jinak. Zveřejněná verze však nesmí obsahovat informace, které jedna ze smluvních stran považuje za důvěrné.

7. Na žádost smluvních stran předloží prostředník smluvním stranám písemný návrh věcné zprávy, v níž shrne sporné opatření, jehož se týká daný postup, a jakékoli vzájemně přijatelné řešení, které představuje konečný výsledek řízení, včetně případných prozatímních řešení. Prostředník smluvním stranám poskytne lhůtu 15 dnů, aby se k návrhu zprávy vyjádřily. Po posouzení připomínek, které smluvní strany během této lhůty učiní, předloží prostředník smluvním stranám do 15 dnů písemně konečnou věcnou zprávu. Věcná zpráva nesmí obsahovat žádný výklad dohody.

Článek 5

Ukončení zprostředkovacího řízení

Řízení je ukončeno:

- a) přijetím vzájemně přijatelného řešení smluvními stranami ke dni jeho přijetí;
- b) písemným prohlášením prostředníka po konzultaci se smluvními stranami, že další pokračování ve zprostředkování by již nevedlo k žádnému výsledku, ke dni uvedeného prohlášení;
- c) písemným prohlášením jedné ze smluvních stran po posouzení vzájemně přijatelných řešení v rámci zprostředkovacího řízení a po zvážení veškerých rad a návrhů řešení od prostředníka, ke dni uvedeného prohlášení. Toto prohlášení není možné předložit před uplynutím lhůty stanovené v čl. 4 odst. 5 tohoto jednacího řádu;
- d) vzájemnou dohodou smluvních stran v kterékoli fázi řízení, ke dni uvedené dohody.

Článek 6

Provedení vzájemně přijatelného řešení

1. Pokud se smluvní strany dohodnou na vzájemně přijatelném řešení, přijme každá smluvní strana opatření nezbytná k jeho provedení ve stanovené lhůtě.
2. Provádějící smluvní strana ve stanovené lhůtě písemně informuje druhou smluvní stranu o veškerých krocích nebo opatřeních, jež učinila, aby vzájemně přijatelné řešení provedla.

Článek 7

Důvěrnost a vztah k postupu řešení sporů

1. Veškeré informace týkající se zprostředkovacího řízení musejí zůstat důvěrné, pokud jejich zveřejnění nevyžadují právní předpisy nebo pokud jejich zveřejnění není nezbytné pro provedení či uplatňování dohody mezi smluvními stranami vzešlé ze zprostředkování.
2. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak a aniž je dotčen čl. 4 odst. 6 tohoto jednacího řádu, jsou všechny fáze řízení, včetně všech rad či navržených řešení, důvěrné. Kterákoli smluvní strana však může zveřejnit informaci o tom, že zprostředkování probíhá. Povinnost zachovávat důvěrnost se nevztahuje na informace o skutečnost, které již jsou veřejné.
3. Zprostředkovacím řízením nejsou dotčena práva ani povinnosti smluvních stran vyplývající z ustanovení dohody o řešení sporů nebo kterékoli jiné relevantní dohody.
4. Smluvní strany nejsou povinny vést před zahájením zprostředkovacího řízení jakékoli konzultace. Smluvní strana by však před zahájením zprostředkovacího řízení měla v zásadě použít dalších relevantních ustanovení této dohody týkajících se spolupráce nebo konzultací.
5. Smluvní strany nemohou opírat své nároky o následující skutečnosti, ani nemohou uvedené skutečnosti předkládat jako důkaz v rámci jiných postupů pro řešení sporů stanovených touto dohodou či v jakékoli jiné relevantní dohodě, a rozhodčí tribunál k nim nepřihlíží:
 - a) stanoviska, jež během zprostředkovacího řízení zaujala druhá strana, nebo informace získané na základě čl. 4 odst. 1 a 2 tohoto jednacího řádu;
 - b) skutečnost, že druhá strana vyjádřila ochotu přijmout řešení týkající se opatření, jež je předmětem zprostředkování;
 - c) rady nebo návrhy prostředníka.
6. Nedohodnou-li se strany jinak, nesmí být prostředník členem rozhodčího tribunálu v postupu řešení sporu, který je zahájen na základě této dohody nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) a který se týká téže záležitosti, v níž působí jako prostředník.

Článek 8

Použití jednacího řádu pro rozhodčí řízení

Článek 3 (Oznamování), aniž je dotčen čl. 4 odst. 2 tohoto jednacího řádu, článek 15 (Náklady), článek 16 (Jazyk řízení, překlad a tlumočení) a článek 17 (Výpočet lhůt) jednacího řádu pro rozhodčí řízení se použijí obdobně.

Článek 9

Přezkum

Pět let po dni vstupu tohoto rozhodnutí v platnost se smluvní strany poradí ohledně případné potřeby změnit mechanismus zprostředkování s ohledem na získané zkušenosti a na vývoj příslušných mechanismů WTO.

PŘÍLOHA II

JEDNACÍ ŘÁD PRO ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto jednacího řádu se rozumí:

- „poradcem“ osoba, kterou si smluvní strana najala, aby jí radila nebo pomáhala v souvislosti s rozhodčím řízením;
- „rozhodčím tribunálem“ tribunál ustavený podle článku 71 dohody;
- „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu ustaveného podle článku 71 dohody;
- „asistentem“ fyzická osoba, která za podmínek jmenování rozhodce provádí pro tohoto rozhodce šetření nebo mu poskytuje pomoc při plnění jeho úkolů;
- „dnem“ kalendářní den, není-li uvedeno jinak;
- „zástupcem smluvní strany“ zaměstnanec nebo jakákoli fyzická osoba jmenovaná ministerstvem nebo vládním orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem smluvní strany, která zastupuje tuto smluvní stranu ve sporu, jež souvisí s touto dohodou;
- „žalovanou stranou“ smluvní strana, vůči níž je vznášeno údajné porušení ustanovení uvedených v článku 67 dohody;
- „žalující stranou“ smluvní strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 70 dohody.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tento jednací řád doplňuje a upřesňuje prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), zejména článek 70 a následující články uvedené dohody týkající se rozhodčího řízení.
2. Cílem tohoto jednacího řádu je umožnit smluvním stranám řešit spory, které mezi nimi mohou vzniknout, nalezením vzájemně přijatelného řešení prostřednictvím mechanismu rozhodčího řízení.

Článek 3

Oznamování

1. Podle tohoto jednacího řádu se „oznámením“ rozumí jakákoliv žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument, jež se týká rozhodčího řízení a které splňují následující požadavky:
 - a) veškerá oznámení od rozhodčího tribunálu se zasílají současně oběma smluvním stranám;
 - b) veškerá oznámení od smluvní strany, která jsou určena rozhodčímu tribunálu, se zasílají v kopii současně druhé smluvní straně; a
 - c) veškerá oznámení od smluvní strany, která jsou určena druhé smluvní straně, se zasílají v kopii současně rozhodčímu tribunálu, je-li to relevantní.
2. Veškerá oznámení se zasílají e-mailem nebo případně jinými telekomunikačními prostředky, které umožňují prokázat zaslání dokumentu. Není-li prokázáno jinak, takové oznámení se považuje za doručené v den odeslání.
3. Veškerá oznámení se zasílají Generálnímu ředitelství pro obchod Evropské komise a ministerstvu Kamerunu odpovědnému za provádění dohody.

4. Drobné chyby, jako jsou překlepy v oznámeních, mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně označenými změnami, které byly učiněny.
5. Pokud poslední den pro doručení oznámení připadne na den pracovního klidu nebo den pracovního klidu ve smluvní straně střední Afrika nebo v Evropské unii, může být oznámení doručeno následující pracovní den. Žádné oznámení bez ohledu na jejich povahu nelze považovat za doručené v den pracovního klidu.
6. V závislosti na povaze otázek, které jsou předmětem sporu, se kopie všech oznámení adresovaných Výboru dohody o hospodářském partnerství podle tohoto jednacího řádu zasílají také ostatním příslušným institucionálním orgánům.

Článek 4

Jmenování rozhodců

1. Pokud je podle článku 71 dohody rozhodce vybírán losem, předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství nebo jeho zástupce neprodleně smluvní strany informuje o datu, času a místě losování.
2. Smluvní strany jsou losování přítomny.
3. Předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství nebo jeho zástupce písemně informuje každou vybranou osobu o jejím jmenování jakožto rozhodce. Každá osoba oběma smluvními stranám do pěti dnů následujících po dni, kdy byla o svém jmenování informována, potvrdí, že funkci rozhodce může zastávat.
4. Pokud v době podání žádosti podle čl. 71 odst. 2 dohody nebude sestaven žádný seznam rozhodců uvedený v článku 85 dohody nebo nebude obsahovat dostatečný počet jmen, budou rozhodci vybráni losem předsedou Výboru dohody o hospodářském partnerství z osob, které byly formálně navrženy jednou či oběma smluvními stranami a které splňují podmínky stanovené v čl. 85 odst. 2 dohody.

Článek 5

Konzultace mezi smluvními stranami a rozhodčím tribunálem

1. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak, setkají se s rozhodčím tribunálem do sedmi dnů od jeho zřízení, aby rozhodly o otázkách, které smluvní strany nebo rozhodčí tribunál považují za vhodné, včetně:
 - a) odměn a výdajů, které budou vyplaceny rozhodcům, a to v souladu s pravidly WTO;
 - b) odměn, které budou vyplaceny každému asistentovi rozhodce, jejichž celková částka nesmí překročit 50 % celkových odměn vyplácených danému rozhodci;
 - c) harmonogramu řízení.

Rozhodci a zástupci smluvních stran se tohoto jednání mohou zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

2. Pokud se smluvní strany do pěti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, je jeho mandátem:
„S ohledem na příslušná ustanovení dohody přezkoumat záležitost uvedenou v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, rozhodovat o slučitelnosti dotčeného opatření s ustanoveními článku 67 dohody a přijmout rozhodnutí v souladu s články 73, 83 a 84 dohody.“
3. Smluvní strany rozhodčímu tribunálu oznámí dohodnutý mandát do tří dnů následujících po dni, kdy se na mandátu dohodly.

Článek 6

Písemná podání

Žalující strana učiní své úvodní písemné podání nejpozději dvacet dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu. Žalovaná strana učiní písemné protipodání nejpozději dvacet dnů ode dne úvodního písemného podání.

Článek 7

Práce rozhodčích tribunálů

1. Předseda rozhodčího tribunálu předsedá všem jeho jednáním. Rozhodčí tribunál může svého předsedu zmocnit k přijímání správních a procesních rozhodnutí v dané oblasti.
2. V souladu s článkem 9 tohoto jednacího řádu se ústního jednání účastní rozhodci a předvolané osoby. Není-li v dohodě ani v tomto jednacím řádu stanoveno jinak, může rozhodčí tribunál své činnosti provádět libovolnými prostředky, například telefonem, faxem nebo jakýmkoli prostředky informačních technologií.
3. Porad rozhodčího tribunálu se smí účastnit pouze rozhodci, rozhodčí tribunál však může povolit svým asistentům, aby byli na těchto poradách přítomni.
4. Vypracovávání veškerých rozhodnutí přísluší výlučně rozhodčímu tribunálu a tuto příslušnost nelze delegovat.
5. Pokud vyvstane procesní otázka, na kterou se nevztahují ustanovení hlavy VI dohody (Předcházení sporům a jejich řešení), může rozhodčí tribunál po konzultaci se smluvními stranami přijmout odpovídající postup, který je slučitelný s uvedenou hlavou a který smluvním stranám zaručuje rovné zacházení.
6. Pokud má rozhodčí tribunál za to, že je nezbytné změnit některou z procesních lhůt, s výjimkou lhůt stanovených v hlavě VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody, nebo učinit jakoukoli jinou změnu procesního pořádku nebo správní úpravu, informuje písemně smluvní strany o důvodech provedení změny nebo úpravy a uvede, jaká lhůta nebo jaká úprava jsou nutné. Rozhodčí tribunál může tyto změny nebo úpravy přijmout až po jejich konzultaci se smluvními stranami.
7. Na žádost jedné ze smluvních stran může rozhodčí tribunál změnit lhůty použitelné v řízení, přičemž dbá na to, aby bylo zachováno rovné zacházení se smluvními stranami.
8. Na společnou žádost smluvních stran tribunál kdykoli řízení přeruší na dobu, na které se smluvní strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců. Tribunál může v řízení pokračovat buď kdykoli na základě společného písemného návrhu smluvních stran, nebo na konci dohodnuté doby přerušit řízení, a to na písemný návrh jedné ze smluvních stran. Návrh se oznámí předsedovi rozhodčího tribunálu a případně druhé smluvní straně. Pokud bylo řízení tribunálu přerušeno na více než dvanáct po sobě následujících měsíců, nárok na zřízení tribunálu zanikne a jeho řízení se ukončí. Smluvní strany se mohou kdykoli dohodnout, že řízení před tribunálem ukončí. Tuto dohodu strany společně oznámí předsedovi tribunálu. V případě přerušeni se příslušné lhůty prodlouží o dobu, která odpovídá době přerušeni řízení před tribunálem.
9. Ukončením činnosti rozhodčího tribunálu nejsou dotčena práva smluvních stran v jiném řízení podle hlavy VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody týkajícím se téže otázky.

Článek 8

Nahrazení rozhodce

1. Pokud se rozhodce nemůže účastnit řízení, odstoupí nebo musí být nahrazen, vybere se náhradník v souladu s článkem 71 dohody.
2. Pokud se některá ze smluvních stran domnívá, že rozhodce neplní požadavky kodexu chování rozhodců a měl by být nahrazen, oznámí tato smluvní strana tuto skutečnost druhé smluvní straně do patnácti dnů od okamžiku, kdy se dozvěděla o okolnostech zakládajících údajné porušení kodexu chování rozhodcem.
3. Smluvní strany se konzultují do patnácti dnů ode dne učinění oznámení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku. Smluvní strany vyrozumí rozhodce o jeho údajném neplnění požadavků a mohou ho požádat, aby přijal opatření nezbytná k nápravě situace. Na základě vzájemné dohody mohou smluvní strany rovněž rozhodce odvolat a vybrat nového rozhodce postupem stanoveným v čl. 71 odst. 2 dohody.

4. Pokud se smluvní strany neshodnou na nutnosti nahradit rozhodce, s výjimkou předsedy rozhodčího tribunálu, může kterákoli smluvní strana požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, proti jehož rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.

Pokud v souladu s žádostí předseda konstatuje, že rozhodce neplní požadavky kodexu chování, vybere se nový rozhodce v souladu s čl. 71 odst. 3 dohody.

5. Pokud se smluvní strany neshodnou na nutnosti nahradit předsedu, může kterákoli smluvní strana požádat, aby byla záležitost postoupena jedné z osob, které jsou uvedeny na seznamu osob vybraných pro funkci předsedy rozhodčího tribunálu ustaveném podle článku 85 dohody. Její jméno vylosuje předseda Výboru dohody o hospodářském partnerství. Takto vybraná osoba rozhoduje o tom, zda předseda splňuje požadavky stanovené v kodexu chování, či nikoli. Proti jejímu rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.

Je-li rozhodnuto o tom, že předseda nesplňuje požadavky stanovené v kodexu chování, vybere se nový předseda postupem stanoveným v čl. 71 odst. 3 dohody.

Článek 9

Slyšení

1. Na základě časového rozvrhu určeného podle čl. 5 odst. 1 a po konzultacích se smluvními stranami a dalšími rozhodci oznámí předseda rozhodčího tribunálu smluvním stranám datum, čas a místo slyšení. Tyto informace smluvní strana odpovědná za logistické zabezpečení řízení zpřístupní veřejnosti s výhradou dodržení článku 11.

2. Nedohodnou-li se smluvní strany jinak, koná se slyšení v Bruselu, je-li žalující stranou smluvní strana střední Afrika, a v Yaoundé, je-li žalující stranou Evropská unie.

3. Pokud s tím smluvní strany souhlasí, může rozhodčí tribunál svolat další slyšení.

4. Všichni rozhodci jsou přítomni po celou dobu slyšení.

5. Nezávisle na tom, zda je řízení přístupné veřejnosti, mohou mu být přítomny tyto osoby:

- a) zástupci smluvních stran;
- b) poradci smluvních stran;
- c) administrativní pracovníci, tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé;
- d) asistenti rozhodců;
- e) znalci, v případě rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 81 dohody.

6. Nejpozději pět dnů před datem slyšení doručí každá smluvní strana rozhodčímu tribunálu a druhé smluvní straně jmenný seznam fyzických osob, které jejím jménem přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace, a dalších zástupců nebo poradců, kteří se slyšení zúčastní.

7. Rozhodčí tribunál dbá o to, aby žalující i žalovaná strana měly stejnou dobu k argumentaci. Slyšení vede následujícím způsobem:

Argumenty

- a) argumentace žalující strany;
- b) argumentace žalované strany.

Protiargument

- a) replika žalující strany;
- b) duplika žalované strany.

8. Rozhodčí tribunál může kdykoli během slyšení klást otázky kterékoli straně.

9. Rozhodčí tribunál zajistí pořízení protokolu z každého slyšení a jeho doručení smluvním stranám v přiměřené době po slyšení. Smluvní strany se mohou k protokolu vyjádřit a rozhodčí tribunál může toto vyjádření zohlednit.
10. Každá smluvní strana může do deseti dnů ode dne slyšení předložit rozhodcům a druhé smluvní straně doplňující písemné podání ohledně jakékoli otázky vznesené během slyšení.

Článek 10

Písemné otázky

1. Rozhodčí tribunál může kdykoli během řízení položit písemné otázky jedné nebo oběma smluvním stranám. Obě smluvní strany obdrží kopie všech otázek rozhodčího tribunálu.
2. Každá smluvní strana rovněž poskytne druhé smluvní straně kopii svých písemných odpovědí na otázky rozhodčího tribunálu. Každá strana dostane příležitost předložit písemné vyjádření k odpovědi druhé smluvní strany do pěti dnů ode dne doručení uvedené odpovědi.

Článek 11

Transparentnost a důvěrnost

1. Každá smluvní strana a rozhodčí tribunál dbají na to, aby zaručily důvěrnost všech informací, které druhá smluvní strana předložila rozhodčímu tribunálu a označila za důvěrné. Pokud podání, které smluvní strana předloží rozhodčímu tribunálu, obsahuje důvěrné informace, poskytnete tato smluvní strana do patnácti dnů od doručení tohoto oznámení také nedůvěrnou verzí podání, která může být zveřejněna.
2. Tento jednací řád nijak nebrání smluvní straně zveřejnit prohlášení o svých vlastních postojích, pokud při odkazování na informace podané druhou stranou nezveřejní žádné informace, které druhá strana označila za důvěrné.
3. Rozhodčí tribunál jedná na uzavřeném zasedání v případech, kdy podání a argumenty jedné ze smluvních stran obsahují důvěrné obchodní informace. Smluvní strany jsou povinny zachovat důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu, probíhá-li slyšení na uzavřeném zasedání.

Článek 12

Jednostranné kontakty

1. Rozhodčí tribunál se nesejde s jednou smluvní stranou ani ji nekontaktuje v nepřítomnosti druhé smluvní strany.
2. Rozhodci nesmí hovořit o žádných aspektech záležitosti, která je předmětem řízení, se smluvní stranou nebo s oběma smluvními stranami v nepřítomnosti ostatních rozhodců.

Článek 13

Podání amicus curiae

1. Nevládní subjekty usazené na území některé ze smluvních stran jsou oprávněny v souladu s odstavci 2 až 5 předkládat rozhodčímu tribunálu podání *amicus curiae*.
2. Pokud se smluvní strany do pěti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, smí rozhodčí tribunál přijímat nevyžádaná písemná podání za předpokladu, že jsou předložena do deseti dnů ode dne zřízení rozhodčího tribunálu, že přímo souvisí s otázkou, kterou se rozhodčí tribunál zabývá a že v žádném případě nepřesahují patnáct stran strojopisu.

3. V každém podání musí být uvedena fyzická či právnická osoba, která jej předkládá, včetně povahy její činnosti a zdroje jejího financování, a musí specifikovat povahu zájmu, který tato osoba má na rozhodčím řízení. Podání musí být vyhotoveno v jazycích vybraných stranami v souladu s čl. 16 odst. 1 a 2 tohoto jednacího řádu.

4. Taková podání oznámí rozhodčí tribunál smluvním stranám k vyjádření. Smluvní strany mohou rozhodčímu tribunálu předložit své připomínky do deseti dnů od doručení podání.

5. Rozhodčí tribunál uvede ve svém rozhodnutí seznam všech podání, která obdržel a která splňují náležitosti podle tohoto jednacího řádu. Rozhodčí tribunál není povinen zabývat se ve svém rozhodnutí argumenty uvedenými v těchto podáních. Rozhodčí tribunál předloží veškerá podání, která obdržel, smluvním stranám k vyjádření připomínek.

Článek 14

Naléhavé případy

V naléhavých případech uvedených v čl. 73 odst. 2 dohody rozhodčí tribunál po konzultaci se smluvními stranami podle svého uvážení upraví lhůty stanovené v tomto jednacím řádu a tyto úpravy smluvním stranám oznámí.

Článek 15

Náklady

1. Každá smluvní strana nese své náklady spojené s účastí na rozhodčím řízení.

2. Žalovaná strana je odpovědná za logistické zabezpečení rozhodčího řízení, zejména za organizaci slyšení, není-li dohodnuto jinak, a nese veškeré náklady vyplývající z logistického zabezpečení tohoto slyšení. Smluvní strany však společně a rovným dílem nesou ostatní správní náklady rozhodčího řízení, jakož i odměny a výdaje rozhodců a jejich asistentů.

Článek 16

Pracovní jazyk řízení, překlady a tlumočení

1. Během konzultací uvedených v čl. 71 odst. 2 dohody a nejpozději na schůzi uvedené v čl. 5 odst. 1 tohoto jednacího řádu se smluvní strany snaží dohodnout na společném pracovním jazyce pro řízení rozhodčího tribunálu.

2. Pokud se strany nedokážou dohodnout na společném pracovním jazyce, každá strana zajistí překlad svých písemných podání do jazyka, který si zvolí druhá strana, nejsou-li tato podání vyhotovena v jednom z úředních jazyků společných smluvním stranám dohody. Co se týče tlumočení řečí do jazyků, které si smluvní strany zvolily, toto tlumočení musí zajistit žalovaná strana za předpokladu, že si zvolily jeden z úředních jazyků jim společných. Pokud si jedna ze smluvních stran zvolí jiný jazyk než jeden ze společných úředních jazyků, musí tlumočení řečí plně zajistit tato strana.

3. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu se vyhotovují v jazyce nebo jazycích, které si smluvní strany zvolily. Pokud se strany nedohodnou na společném pracovním jazyce, předloží se průběžná zpráva, závěrečná zpráva a rozhodnutí rozhodčího tribunálu v jednom z úředních jazyků společných smluvním stranám.

4. Veškeré náklady na překlad rozhodnutí rozhodčího tribunálu do jazyka nebo jazyků zvolených smluvními stranami ponese obě smluvní strany rovným dílem.

5. Kterákoli smluvní strana může předložit připomínky k přesnosti překladu dokumentu, který byl vyhotoven podle tohoto jednacího řádu.

6. Každá smluvní strana nese náklady na překlad svých písemných podání.

Článek 17

Výpočet lhůt

Všechny lhůty uvedené v hlavě VI (Předcházení sporům a jejich řešení) dohody a v tomto jednacím řádu, včetně lhůt pro oznamování rozhodnutí rozhodčích tribunálů, mohou být změněny po vzájemné dohodě smluvních stran a počítají se v kalendářních dnech ode dne následujícího po úkonu nebo skutečnosti, na kterou odkazují, není-li stanoveno jinak.

Článek 18

Jiné postupy

Lhůty uvedené v tomto jednacím řádu se upraví v souladu se zvláštními lhůtami stanovenými pro přijetí rozhodnutí rozhodčího tribunálu v řízeních podle článků 74 až 78 dohody.

PŘÍLOHA III

KODEX CHOVÁNÍ ROZHODCŮ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto kodexu chování se rozumí:

- „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu ustaveného podle článku 71 dohody;
- „asistentem“ fyzická osoba, která za podmínek jmenování rozhodce provádí pro tohoto rozhodce šetření nebo rozhodci pomáhá při plnění jeho úkolů;
- „kandidátem“ osoba, jejíž jméno je na seznamu rozhodců podle článku 85 dohody a která připadá v úvahu pro výběr rozhodce podle článku 71 dohody;
- „prostředníkem“ fyzická osoba, která vede zprostředkování v souladu s článkem 69 dohody;
- „pracovníky“ ve vztahu k rozhodci fyzické osoby, které tento rozhodce řídí a kontroluje, s výjimkou asistentů.

Článek 2

Hlavní zásady

1. Za účelem zachování nedotknutelnosti a nestrannosti mechanismu pro řešení sporů musí být každý kandidát na rozhodce obeznámen s tímto kodexem chování. Jeho povinností je:
 - a) být nezávislý a nestranný;
 - b) vyvarovat se přímého i nepřímého střetu zájmů;
 - c) vyvarovat se nevhodného chování a jakéhokoli jednání, které by mohlo vyvolávat dojem nevhodného chování nebo podjatosti;
 - d) dodržovat přísné normy chování;
 - e) nenechat se ovlivnit vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, požadavky veřejnosti, loajalitou vůči některé smluvní straně ani obavami z kritiky.
2. Rozhodce se přímo ani nepřímo nezaváže ani nepřijme žádné výhody, které by jakkoli narušovaly řádný výkon jeho povinností nebo by vyvolávaly dojem narušení řádného výkonu jeho povinností.
3. Rozhodce nevyužije své funkce v rozhodčím tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů. Rozhodce se vyvaruje veškerého jednání, které by mohlo vyvolat domněnku, že jiné osoby jsou ve zvláštním postavení, ve kterém ho mohou ovlivnit.
4. Rozhodce nesmí umožnit, aby jeho jednání nebo úsudek ovlivňovaly dřívější či současné finanční, obchodní, profesionální, osobní nebo sociální vztahy nebo odpovědnost.
5. Rozhodce se musí vyvarovat toho, aby vstupoval do jakýchkoli vztahů nebo aby mu vznikl jakýkoli finanční zájem, u nichž je pravděpodobné, že by ovlivňovaly jeho nestrannost, nebo které by mohly vyvolat domněnku nevhodného jednání nebo podjatosti.

Článek 3

Oznamovací povinnosti

1. Než je potvrzen výběr kandidáta za rozhodce podle článku 71 dohody, poskytne tento kandidát informace o veškerých zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou mít vliv na jeho nezávislost či nestrannost nebo které by mohly vyvolávat domněnku nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení. Za tímto účelem kandidát vyvine veškeré možné úsilí, aby si byl všech takových zájmů, vztahů nebo záležitostí, včetně finančních, profesních, pracovních či rodinných, vědom.

2. Vzhledem k tomu, že oznamovací povinnost, která je stanovena v odstavci 1 tohoto článku, je trvalou povinností, vyžaduje, aby rozhodce poskytoval informace o všech takových zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou vzniknout v průběhu kterékoli fáze řízení.

3. Kandidát nebo rozhodce sdělí veškeré záležitosti týkající se skutečného nebo možného porušení tohoto kodexu chování Výboru dohody o hospodářském partnerství, aby je mohly smluvní strany zvážit, a to co nejdříve poté, co se o nich dozví.

Článek 4

Povinnosti rozhodců

1. Poté, co rozhodce přijme své jmenování, musí být k dispozici pro plnění svých povinností, které plní po celou dobu řízení důsledně, efektivně, poctivě a pečlivě.

2. Rozhodce se zabývá pouze otázkami, které byly vzneseny v rámci řízení a jsou nezbytné pro přijetí rozhodnutí a tuto povinnost nesmí delegovat na žádnou jinou osobu.

3. Rozhodce podnikne všechny kroky nezbytné k tomu, aby zajistil, že jeho asistenti a pracovníci znají články 2, 3 a 6 tohoto kodexu chování a že tyto články dodržují.

Článek 5

Povinnosti bývalých rozhodců

Všichni bývalí rozhodci se musí zdržet jednání, které by mohlo vyvolávat domněnku, že byli při vykonávání svých povinností podjatí nebo že z rozhodnutí rozhodčího tribunálu získali výhody.

Článek 6

Důvěrnost informací

1. Rozhodce ani bývalý rozhodce nikdy nepřístupní ani nevyužije žádné neveřejné informace týkající se řízení nebo získané v průběhu řízení s výjimkou případů, kdy je to pro účely tohoto řízení, a v žádném případě takové informace nepřístupní ani nevyužije k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby ani k poškození zájmů jiných osob.

2. Rozhodce nepřístupní rozhodnutí ani část rozhodnutí rozhodčího tribunálu před jeho zveřejněním v souladu s čl. 84 odst. 2 dohody.

3. Rozhodce nebo bývalý rozhodce nikdy nepřístupní informace o poradách rozhodčího tribunálu ani o názorech kteréhokoli rozhodce.

Článek 7

Výdaje

Každý rozhodce zaznamenává čas, který věnoval řízení, a své výdaje, jakož i vynaložený čas a výdaje svého asistenta a předkládá konečný výkaz.

Článek 8

Prostředníci

Tento kodex chování se použije obdobně pro prostředníky.

ROZHODNUTÍ VÝBORU DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ, ZŘÍZENÉHO PROZATÍMNÍ DOHODOU O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A JEHO ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ A SMLUVNÍ STRANOU STŘEDNÍ AFRIKA NA STRANĚ DRUHÉ, č. 2/2020

ze dne 28. dubna 2020

o přijetí seznamu rozhodců [2020/671]

VÝBOR DOHODY O HOSPODÁŘSKÉM PARTNERSTVÍ,

s ohledem na prozatímní dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé (dále jen „dohoda“), podepsanou v Bruselu dne 22. ledna 2009 a prozatímně prováděnou ode dne 4. srpna 2014, a zejména na čl. 85 odst. 1 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle dohody a tohoto rozhodnutí je smluvní strana střední Afrika tvořena Kamerunskou republikou.
- (2) Dohoda stanoví, že Výbor dohody o hospodářském partnerství sestaví seznam patnácti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodců pro řešení sporů, které mohou případně vzniknout mezi stranami,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Seznam patnácti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodců, je sestaven podle čl. 85 odst. 1 dohody a je uveden v příloze tohoto rozhodnutí.
2. Sestavením seznamu rozhodců, který je uveden v odstavci 1, nejsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v dohodě ani pravidla, která by Výbor dohody o hospodářském partnerství mohl přijmout.

Článek 2

Seznam rozhodců podle článku 1 může být změněn rozhodnutím Výboru dohody o hospodářském partnerství přijatým v souladu s čl. 92 odst. 4 dohody.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem podpisu.

V Bruselu dne 28. dubna 2020.

Za Kamerunskou republiku
Alamine OUSMANE MEY
ministr pro hospodářství, plánování a územní rozvoj

Za Evropskou unii
Phil HOGAN
komisař EU pro obchod

PŘÍLOHA

SEZNAM ROZHODCŮ (ČL. 85 Odst. 1 DOHODY)

Rozhodci vybraní smluvní stranou střední Afrika (Kamerun):

Mildred Alugu BEJUKOVÁ – Kamerun

Jean Michel MBOCK BIUMLA – Kamerun

Henri-Désiré MODI KOKO BEBEY – Kamerun

David NYAMSI – Kamerun

Sadjo OUSMANOU – Kamerun

Rozhodci vybraní smluvní stranou Evropská unie:

Jacques BOURGEOIS – Belgie

Claus-Dieter EHLERMANN – Německo

Pieter Jan KUIJPER – Nizozemsko

Giorgio SACERDOTI – Itálie

Ramon TORRENT – Španělsko

Rozhodci vybraní smluvními stranami společně:

Thomas COTTIER – Švýcarsko

Fabien GÉLINAS – Kanada

Merit E. JANOWÁ – USA

Anna KOUYATEOVÁ – Mali

Helge SELAND – Norsko

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS